

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8P/51/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115215494
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2115215494.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibianou Ťažiarovou vo veci starostlivosti T. O., narodeného XX.XX.XXXX, bytom u starej matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: A. O., narodená XX.X.XXXX, bytom W. XX, S., toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníkom U. U. M., zamestnancom Okresného súdu Piešťany a otec neurčený, o návrhu starej matky P. O., narodenej XX.X.XXXX, bytom N. XXX/XX, I., toho času W. XX, S., o náhradnej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

I. Súd zveruje maloletého T. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke, ktorá je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého v rovnakom rozsahu ako ju vykonávajú rodičia.

II. Stará matka je oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

III. Matka je povinná platiť na výživu maloletého sumu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa mesačne vždy do 15 dňa každého mesiaca dopredu k rukám starej matky s účinnosťou od 1.10.2015.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.6.2015 sa navrhovateľka P. O. domáha zverenia do náhradnej osobnej starostlivosti, určenie výživného matke 50 eur mesačne.

Uznesením č. k. 8P/51/2015-21 zo dňa 30.7.2015 súd ustanovil matke opatrovníka pre toto konanie.

Opatrovník matky mal návrh riadne doručený.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, kolízneho opatrovníka, oboznámením sa s listinnými dokladmi najmä návrhom zo dňa 19.6.2015, rodným listom maloletého, lekárskom správou zo dňa 5.6.2015, výpisom z registra trestov navrhovateľky, správou kolízneho opatrovníka zo dňa 29.7.2015, správou mesta Trnava zo dňa 7.7.2015, psychologickou správou zo dňa 21.9.2015, s obsahom celého spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti opatrovníka matky v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil skutkový stav.

Stará matka uviedla, že návrh podala z dôvodu, že prebrala starostlivosť o maloletého v plnom rozsahu. V domácnosti okrem maloletého žije so svojim priateľom a jeho matkou, ktorá na víkend odchádza do svojej domácnosti, ktorá jej pomáha so starostlivosťou o maloletého, keď je v práci. Mesačne má príjem 450,- eur. Priateľ je zamestnaný. Na bývanie nemá žiadne výdavky. Náklady na výživu maloletého sú

primerané jeho veku. Matka na výživu maloletého neprispieva. Okrem maloletého nemá jeho matka inú vyživovaciu povinnosť. Domáha sa určenia výživného od 1.10.2015.

Kolízny opatrovník uviedol, že s ohľadom na závery psychológa ako aj prešetrenia pomerov v domácnosti starej matky, navrhuje jej návrhu vyhovieť.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Zákona o rodine náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť, ods. 2 náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím, ods. 3 náhradnou starostlivosťou je a) zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča (ďalej len „náhradná osobná starostlivosť“), b) pestúnska starostlivosť a c) ústavná starostlivosť, ods. 4 súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

Podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Zákona o rodine ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa, ods. 2 pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady, ods. 3 v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu, ods. 4 osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd, ods. 5 na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33, ods. 6 rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd, ods. 7 vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká, ods. 8 súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa ustanovenia § 46 ods. 1 Zákona o rodine maloleté dieťa možno zveriť do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti manželom, ods. 2 maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti jednému z manželov so súhlasom druhého manžela.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, ods. 2 obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, ods. 4 pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, ods. 5 pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, ods. 3 pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov; ods. 3 pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 2 písm. c/ bod 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v platnom znení za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm

90,42 eur mesačne, ak ide

2. o nezaopatrené dieťa.

Súd z vykonaného dokazovania vyvodil právny záver, že návrhu starej matky je možné vyhovieť, keď matka maloletého nechala maloletého v starostlivosti starej matky, čím prestala zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého. V starostlivosti starej matky o maloletého neboli zistené ku dňu rozhodovania súdu žiadne nedostatky a stará matka je schopná zabezpečiť riadnu starostlivosť maloletému. Súd má za to, že zo správania matky možné vyvodíť právny záver, že súčasná situácia, keď starostlivosť o maloletého zabezpečuje stará matka matke vyhovuje a nebola schopná vykonať nápravu pokiaľ ide o jej schopnosť riadne sa o maloletého starať, a to aj vytvorením podmienok na jej strane. Ďalšie dokazovanie ohľadom pomerov matky, súd považoval v tomto štádiu za nadbytočné, keď súd matke pre toto konanie ustanovil opatrovníka a súdu ani nie je známe miesto pobytu matky. Súd pri rozhodovaní zohľadnil predovšetkým záujem maloletého a vychádzal z vyjadrenia starej matky, že náklady na jeho výživu sú primerané jeho veku. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že matka nie je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, súd nezistil výšku jej príjmu ani inú skutočnosť o jej majetkových pomeroch. Okrem maloletého nemá matka inú vyživovaciu povinnosť. Súd má za to, že určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého T. a zohľadňuje aj schopnosti a možnosti matky. Súd uložil matke platiť na výživu maloletého sumu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, ktorá je v čase rozhodovania vo výške 27,13 eur /od 1.7.2013/. Povinnosť platiť výživné určil od 1.10.2015, v zmysle návrhu starej matky.

S ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania súd nepovažoval za potrebné a hospodárne ďalej v konaní viesť ďalšie dokazovanie a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, nakoľko ide o konanie, ktoré sa môže začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu môže podať odvolanie opatrovník matky do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.